

ДѢЛО

Выходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.
 Редація „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаються лишь на попереднє застереженне. Оглашеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣгъ однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в.
 Република неопечатанъ вѣдѣнъ отъ порта.
 Предласту и вносаты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣднѣ Hasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Moase; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Hasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редація „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Разаи 9.

Предплатя на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣть року . . . 6 ар. на пѣть року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣть року . . . 8 ар. на пѣть року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самы додатокъ: на самы додатокъ:
 на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл.
 на пѣть року . ар. 2-50 на пѣть року . . 2-50 р.
 Для Выграичъ, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣть року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотека“: на самы додатокъ:
 на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
 Поодинокое чсло коштуе 12 кр. а. в.

Криза кабинету гр. Таффого.

Не только въ цѣлѣмъ Вѣднѣ, але и въ цѣлѣмъ Австріи стало называтъ „чуты нафту“, — якъ то дотепно говорятъ вѣднѣнскіе часописи. Сопухъ той нафтовой выплывує такъ роветроуючо на нынѣшній отношеня партій австрійского парламенту мѣжь собою и до кабинету гр. Таффого, що въ справѣ мыта бѣгъ загранично нафты правца показалася готовою ити рука объ руку съ лѣвицею, попираючи звѣстне внесенє проф. Зиса.

Справа мыта бѣгъ загранично нафты має велике значенє и для Галичины и для державы. Иде о то, щобъ загранична нафта, особливо россійска, не робила конкуренції нафтѣ австрійскѣй, с. в. галицкѣй. Конкуренція таа однакжъ есть на руку Уграмъ — и ось въ томъ той гордѣйскій уволь, котрого годъ розывати.

До Угорщины приходитъ въ-заграницѣ нафта въ видѣ сырѣвца, и ажъ тутъ въ границѣхъ Угорщины, рафинуютъ ея въ залежєныхъ въ той цѣлѣ фабрикахъ. Мыто на границѣ бѣгъ сырѣвца платится дуже малє, а мыто се йде на спѣлній потреба австро-угорскон державы. Тымчасомъ податокъ бѣгъ выгодолюбывана рафинованон нафты въ фабрикахъ угорскихъ платится великій и иде до скарбу лишь угорскон половины монархіи. Съ того порядку выходитъ така аномалія, що Угорщина, не маючи копалєн нафты, а рафинуючи у себе дешєвѣйшимъ коштомъ спроваджений въ-заграницѣ сырѣвца, — має два равы стѣлько скарбового доходу въ продукції (sic!) нафты, що Австрія, въ котрой границѣхъ, именно въ Галичинѣ, знаходятся богатѣ копалєн нафты.

Такий станъ Угорщинѣ, очевидно, дуже на руку, — тожь при теперѣшнихъ переговорахъ о ѣновлєнє угоды австро-угорскон, Мадяры не дали собѣ навѣть говорити о пѣдвысшєнє мыта бѣгъ загранично сырѣвца нафты Австрійскѣй министрѣ скарбу, д-ръ Дунавскѣй, уважавъ конечнымъ уступити Уграмъ, и пѣлая прокту угоды мыто бѣгъ нафтового сырѣвца въ заграницѣ мало остана бѣльшємєше таке самє, якъ доси. Коли-жь переговоры скѣнчилися, министрѣ Дунавскѣй заручивъ цѣсарєви, котрому на ѣновлєнє угоды дуже залежить, що прокѣтъ угоды перевєде

черєзъ австрійскѣй парламентъ. Тымчасомъ не такъ склалося, якъ гадалося.

Першѣй Поляки, яко найбѣльшє интересованѣй, станули въ опозиції — хочъ и съ болємъ сердца — супротивъ своего „godaka“, мин. Дунавского. Змѣркувала то лѣвица и звѣстнымъ внесенємъ геолога проф. Зиса такъ хитро-аручно заманєврувала, що сейчасъ влапала Поляковѣ на свою удочку. Поляки ухвалили поирати прокѣтъ Зиса, яко найраціональнѣйшій, забезпечуючій и продукцію галицкон нафты бѣгъ упадку и спѣлній доходы монархіи. Другѣй клубы иривецѣ постановили такжъ пѣдпирати внесенє Зиса и Поляковѣ. Впрѣчѣмъ и безъ ихъ пѣдпоры то внесенє мало бы бѣльшєдєтъ въ палатѣ послѣдѣ, коли-бы за нимъ голосували лѣвица и Поляки.

Въ виду того въ першѣй линіи захиталося становище министра финанєвѣ д-ра Дунавского, котрый обѣцяєв коронѣ перевєсти ухвалу угоды. На ново навязувати переговоры съ Мадярами, — шкѣда й вѣходу! Мадяры въ томъ дѣлѣ не уступили. Такъ отже ситуація напружена и загрожена. Якій же въ того выхѣдъ?

Цѣлая вѣстєй въ Вѣднѣ говорятъ тамъ о двохъ евентуальносєгахъ. Одна, — менєе имѣвѣрна, — що цѣсарь розывєе нынѣшню палату послѣдѣ Радѣ державнон, а друга, що теперѣшнєе министерство попроситъ о дамисію. Таа друга евентуальность есть зовсѣмъ можлива и леда дєнь спѣдѣвана. Пѣсля нашихъ инфѣрмацій въ Вѣднѣ, змѣвна кабинету на всякій спѣсѣбъ не потягнє за собою змѣвны нынѣшнѣй системы правительственной у внутрѣшній политикѣ Передлитавіи — и дѣятого, рѣчь дуже имѣвѣрна, зложєнє нового министерства цѣсарь поручитъ зновъ гр. Таффому.

Дуже цѣкаво вѣсть приноситъ нынѣ въ Вѣднѣ „Kurier Lw.“. Дописователь его довѣдѣєсь, якъ завѣрає, въ найлучшихъ жєрєль, що „въ теперѣшній заостренѣй кризѣ кабинетовой не есть справа нафтова рѣшающимъ моментомъ. Тутъ головно иде о пѣчинѣ на велику скалю акції противъ Мадяровѣ, котрой запѣвѣдоу була бѣсѣда Белькредіого въ палатѣ панѣвѣ, вымѣрена противъ Мадяровѣ.“

Будь-що-будь, не есть се рѣчь невозможлива. По мадарекіихъ демонстраціяхъ въ Будапѣштѣ противъ генерала Янского, а вѣглядно противъ

династично-австрійского патриотизму въ арміи; по вызываючихъ ѣтывахъ мадарекон прѣсы о тоастѣ архикнязя Альбрехта, выголѣшонѣмъ въ Сераєвѣ въ чєстѣ арміи и черно-жовтон хоругви; по тыхъ прѣстрастныхъ нападахъ навѣть умѣренныхъ органѣв угорскіихъ на гр. Белькредіого и на австрійску палату панѣвѣ, — можна справдѣ догадуватися, що новѣй кабинетъ австрійскѣй мусѣвъ-бы супротивъ Мадяровѣ заняти якєсь бѣльшєе рѣшучєе становище. Рѣчь певна, що вєѣ горѣ наведєнѣ факты дуже немало вравили найвысшій круги австрійскѣй. На династично-австрійскѣй духъ арміи кладєся въ тыхъ кругахъ велику вагу и вєє пѣдноситєя его съ иритискомъ, — а тымчасомъ навѣть урядовѣй органъ угорского правительства ѣтываєся до Белькредіого зовсѣмъ недвѣзначно: „Армія конституційнон Австро-Угорщины не есть уже тымъ, чымъ була армія въ doby абсолютизму“... Сказанє се — многозначуще. Не входимо въ се, на скѣлько Мадяры въ принципѣ мають пѣдставу до такого высказєя, але мусимо звєрнути увагу на то, що Мадяры, — котрѣ такъ демонстративно перевєдѣгъ пѣдѣлѣ арміи на австрійску и угорєку, въ самѣй угорекѣй арміи не чинягъ рѣзниць народностныхъ, якъ и въ загальнѣмъ цѣлѣмъ своѣмъ поступованю съ не-мадарекими народностями, а особливо съ Славянами, въ томъ числѣ и съ нашими карпатскими братами, поступають зовсѣмъ на перєкѣры тымъ васадамъ, на якими горляють и демонструють. На словахъ, супротивъ чужины они лицарѣ свободы, а на дѣлѣ, у себѣ дома они, Господи, якъ страшно неволятъ Славянѣ!

Мадяры своєю буюю вызыскують бѣгъ давна уступчивѣсть австрійскіихъ правительствъ у вєѣхъ напрѣмахъ, очевидно съ шкодою для коронныхъ краѣвъ Передлитавіи. Але часъ бы вже державнымъ мужамъ Передлитавіи стати супротивъ Мадяровѣ энергичнѣйше и съ оглядомъ на интересы краѣвъ передлитавскихъ!

Примусова асекурація.

Справа примусовой асекурації вѣѣхъ була вже на порядку денномъ въ Сѣймѣ краєвомъ въ лѣтахъ 1868 и 1882. Инициативу до сєго подали петиція дєлєкихъ Радѣ повѣтовыхъ, а въ частѣ и асекураційно Товариство въ Краковѣ. Зѣ разу думано лише о примусовой асекурації бу-

дникѣв оєлиньскихъ, и то въ Товариствѣ краєвѣковѣмъ. Въ виду однакжъ того, що законъ краєвий не мѣгъ-бы выимати мѣстѣ, мѣстѣчокъ и двѣрѣвъ въ пѣдѣ загального правила, якъ и дѣятого, що трудно було прѣотати на монополизацію убєзпечєнє безъ конкуренції, прокѣтъ сей не устояєя. Отжакъ думано о асекурації державнѣй, оплачуванѣй додатками до податковѣ. Сєму однакжъ стала въ дорѣзѣ таа обставина, що асекурація така не могла-бы обмєжитися лишь на Галичину, бо цѣла державѣ не могла-бы дати гарантіи одному коронному краєви, а мусѣла-бы розширити примусъ на вєѣ австрійскѣй землѣ. Ухвалєнє же такогѣ закона належало-бы до компетенції Радѣ державнон.

Въ 1882 р. осєянено лишь частковѣй резултатъ. Имено ухвалєно примусову асекурацію церковѣй и будынокѣв шкѣльныхъ. Законъ о асекурації будынокѣв шкѣльныхъ одержавъ уже сєго року найвышю санкцію.

Нынѣй Выдѣлѣ краєвий пѣдѣлѣє всю справу на ново и розпочавъ певнѣй договѣры съ Товариствомъ асекураційнымъ въ Краковѣ. Точки договору, хотѣя ще не ратификованого, були-бѣ слѣдуючѣй: 1) Асекурація есть для вѣѣхъ мѣшканцѣв Галичины примусова. 2) Властителямъ лишѣася до волѣ выбѣрѣ асекураційногѣ товариства. 3) Контролю, чи кожый убєзпечивъ свои будынки бѣгъ огню, обѣймають окремѣй контролѣры, по одному въ кожѣмъ повѣтѣ. 4) По мѣстѣхъ и мѣстѣчкахъ вєстѣ-мутъ таку контролю магистраты. 5) Контролѣры пѣдлєгали-бы беспѣосередно кр. Выдѣлю. 6) Передѣ введєнємъ закона въ жите влѣсти политичнѣй списали-бы вѣѣ будынки на обшарахъ громадскихъ, двѣрѣскихъ и мѣстнѣхъ. 7) Отжакъ слѣдувала-бы громадна асекурація въ означєнѣмъ часѣ. 8) Кожда громада удержувала-бы у себе выказъ, коли асекурація якого будынку копѣтѣя. 9) Накопи-бы властитель ѣтгнѣнуєся зовсѣмъ бѣгъ асекурацію, то контролѣрѣ заасєкурувавѣ-бы его примусово въ Тов. краєвѣковѣмъ. 9) Накопи-бы затавѣв одинъ або бѣльше будынокѣв, то контролѣрѣ заасєкурувавѣ-бы его въ томъ товариствѣ, въ котрѣмъ убєзпечєнѣй и прочѣй будынки. 10) Кошта контролѣй покрывалося бы процентами, якѣ нынѣ дѣють товариства асекураційнѣй оновнѣмъ приватнымъ агентамъ бѣгъ преміи. Числєчи для кожѣго контролѣра по 700 ар. рѣбнон платы, оума коштовѣ въ 173 округахъ выноєила бы рѣчно 121.100 ар. Рємуєнерация для магистратѣвъ за надѣбрѣ коштувала-бы 10.000 ар., удержанє центральнон управы 2.000 ар. Прємїи асекураційнѣй вынесла-бы рѣчно до 4 миліоновѣвъ ар. Почислєвши 4% въ того для контролѣровѣвъ (нынѣ беруть агєнты 8—15%), зѣбралося-бы оума 160.000 ар., достаточна на покрьтєе вѣѣхъ выдатковѣв.

Михайло Максимовичъ.

(Биографична замѣтка.)

Покѣйный Михайло Максимовичъ, профессоръ и ректоръ кїевского университету, не займає надѣто видного ѣтановѣща въ нашѣмъ письменствѣ; руско-украиньскою мовою ѣнъ написавъ вєѣли мало. Але для насъ ѣнъ має вагу и значєнєе яко етнографъ и историкъ. Крѣмъ того для галицкѣй Руси дорѣгѣй его погляды на наше самостѣйное становище въ письменствѣ славянскихъ народѣв, на нашу руско-украиньску мову; для насъ велику цѣну мають тѣ порадѣ сєго вєного мужа, котрыи ѣнъ надѣляєв нашихъ галицкихъ письменникѣв. Зѣ сєго боку мы и поглянемо на Максимовича, подавши короткѣй вѣѣтѣ зѣ его жита. Кажємо: „короткѣй“, бо доси навѣть въ Россіи нема докладнон житеписни Максимовича, а у насъ въ Галичинѣ про него цѣлкомъ мало вѣдомо.

Рѣдъ Максимовичѣвъ — стародавнѣй руско-украиньскѣй, козакѣй рѣдѣ. Зѣ сєго роду выѣшло чимало вѣдомыхъ людей и въ духовенствѣ и въ шляхтѣ, и въ вѣѣсковѣй украиньскѣй старшинѣ, и въ письменствѣ. Особливо-жь уваги гѣдєєтъ Иванъ Максимовичъ. ѣнъ одержавши ѣсѣту въ кїевскѣй академіи, пѣбшѣвъ у чернѣцѣ и вєславивъ яко проповѣдникъ. Въ 1697 роцѣ его выслєчено на черниговскѣго архієрєя и зѣ-ѣтѣнъ бѣгъ пустынь першѣй провѣнъ ѣсѣты по провѣнцїональныхъ мѣстѣхъ, першѣй зразокъ семинаріи. До того часу одна лишь академія въ Кїивѣ

була жєрєломъ ѣсѣты на всю Украину; на провѣнцїяхъ истнували самѣй лишєє элементарнѣй школы, а въ Великѣй Россіи, такъ и шкѣлѣ же не было нѣякихъ. Иванъ Максимовичъ завѣєвъ въ Черниговѣ коллегіюмъ и вєславивъ себе письменными творами, котрѣ надрукованѣ въ 9 книжкахъ въ Черниговѣ. На лихѣ, царѣ Петро настановивъ его митрополитомъ въ Тѣбольску (въ Сибѣри). Максимовичъ не выѣѣвъ страшныхъ сибѣрскихъ холодѣв и вмерѣ въ 1715 роцѣ.

Ѡтецъ Михайла Максимовича, Александръ, бувъ жѣнатѣй въ Глєкерієку Тимковскую. Рѣдъ Тимковскихъ такъ само вєславивъ письменниками и вєчєными. Такъ про Михайла Максимовича можна казати, що „єму на роду написано“ бути письменникомъ и вєчєнымъ. Вже то не марно нарѣдъ нашъ говоритъ: „яке дерево, такѣй клинѣ, — який батько, такѣй сынѣ.“

Михайло Максимовичъ родився въ сєлѣ Тимковщинѣ 3 (15) жовтня 1804 року. Незабавомъ родичѣ ѣдали его въ науку до чернѣцѣ въ дѣвѣчѣмъ монастырѣ въ Золотоношѣ (повѣтовѣмъ мѣстѣ въ Полтавщинѣ). Въ сѣмъ монастырѣ зѣдѣвна була школа, въ котрѣй учили чернѣцки. Давно вже сєй монастырь окасовано, обернєно на приходєку церковѣ, и на прєвелнѣй жалѣ, знищено на школу. Якій влывѣвъ школа чернѣцкѣ мала на Максимовича, видко зѣ его вєлєныхъ споминѣкѣ.

„Лѣтъ 30 не бувъ я — пише Максимовичъ — въ Блєговѣщєнѣковѣмъ двѣрѣ (де була школа макопирєкѣ), а пѣколи не забуду того влыву, який зробивъ на мене двѣрѣ, коли я завернувъ

до него. Все знаємо менѣ зѣ дѣтяннихъ лѣтѣ зновъ ѣжило въ памяти моѣй, але богато дєчѣго не було вже передѣ моими очима. Зелєнѣя старѣй клєны и липы, стояла ще надѣ колодєземъ вєлєчєзна вєрба, але бѣгъ старыхъ шовковѣцѣ лишѣяся самѣй пѣшѣ, а зѣ чернѣцхъ колѣй только печица. Лишєє по нихъ я вгадєвъ те мѣсце, де ѣтѣла школа, въ котрѣй я одержавъ першу науку — граматикѣ, часѣсловѣ и псалтирѣ. Учитєлька моя, хочъ була живѣя ще, але въ другѣмъ уже монастырѣ. Въ спустѣшонѣмъ монастырѣ зѣ прѣжнихъ чернѣцѣвъ пробувала только одна стара послушница Евдокія: она выпросила у свѣщєника, щобъ дозволивъ їй доживати вѣку въ одной незручїюванѣй ще келіи и въ ночи стєрегѣти церковѣ. За три двѣры бѣгъ церковѣ знашовъ я ще одну прѣжню чернѣчку, и любо менѣ було пѣдвѣтися на ѣтѣку 90-лѣтню бабусю, у котрой вчѣлаєя читати моя мати и єн братѣ, вѣдомѣй въ учебѣмъ свѣтѣ своєю подорожєю до Ханѣ. Коли сказували монастырь, ѣя бабусѣ вєпросила въ двѣрѣ до козѣка, примѣстѣла до его ѣнѣй три ѣтѣны своєи келіи и тутъ працювала надѣ ѣсѣчуванємъ дѣтєй. Я застаєвъ єя зѣ вєрєтєномъ въ рукахъ, а коло неѣ сидѣвъ козакѣй хлопчикъ и вчѣєя. За науку бабусѣ брала, „що хто даєтъ“ За довгѣй ѣвѣй вѣкъ она зѣбрала своєю працєю 90 рублѣвъ, и радѣла, що „будє чимъ поховати єя“, але лиѣвъ злодѣго выкраєвъ у неѣ єя замѣлованѣй грошѣ. Умерла ѣя бабусѣ въ 1848 роцѣ, проживши 100 лѣтъ.“

Зѣ чернѣчѣй школы Максимовичъ вѣступивъ

до гимназїи въ Новгородѣ-Сѣверѣковѣмъ, маючи 8 лѣтѣ бѣгъ роду. Гимназію ѣкѣнчавъ бѣгъ молодымъ 15-лѣтнимъ парѣкомъ, и заразъ же въ 1819 роцѣ подаєя въ Москву до университету, де профессорувѣвъ его дѣдко по матери Романъ Тамковскѣй. Университєтѣску ѣсѣту ѣнъ ѣкѣнчивъ въ 1823 по физико-математичному факультетѣ, и почавъ бувъ слухати лекцій медицинѣ, але вєзвѣши и поѣду на службѣ, залишивъ медицинѣ. Зѣ наукъ природныхъ Максимовичєва душа найбільше прилєгала до бѣтаніки, и вже въ 1827 р. ѣнъ почавъ чатати лекція въ бѣтаніки на московскѣмъ университетѣ, а бѣгъ 1833 р. ѣтѣвъ звѣчѣйнымъ профессоромъ на сѣй катєдрѣ.

Луна ѣтрѣдженя руско-украиньского письменѣтѣва, пѣщєна ѣпершу музею Котларєвского, дальше заснованымъ въ Харковѣ „Украиньскимъ Вѣотникѣмъ“ (1819 р.), музею Гулака-Артимовского и Кѣйтчиньими ѣповѣданями, не могла не ѣтлєнати и въ украиньскѣмъ єєрци молодого Михайла Максимовича. Она ѣтлєнула и наклєкала его до працѣ. Въ 1827 роцѣ ѣнъ выдѣвъ въ Петербургѣ невєдєличку зѣбрку украиньскихъ ѣпѣсєвъ народныхъ, и зѣ оловарѣемъ до нихъ. Працюючи надѣ профессорствомъ, жывѣй Максимовичъ не покидавъ и етнографіи своєи родины. Въ 1834 р. ѣнъ выдѣвъ зѣбрку украиньскихъ думъ народныхъ, а трохи згодѣ годєсомъ до украиньскихъ ѣпѣсєвъ. Але ще бѣльше працювавъ ѣнъ у московскихъ

*) „Сочинєния Максимовича“, т. II, ѣт. 373—374.

тільки часом розбіглася була вбач, що міністер Дунаєвський подставив до димісії, скоро коло не отступити від своїх жадань, котрі вимагали-бы нових переговорів з Угорщиною.

(Справа іменована міністра торговлі) „Sonn- und Montags-Ztg.“ доносить, що іменоване Бакема міністром торговлі єсть вже догодований фактом, котрий вже незадовго буде оголошений. При сій нагоді мусимо опрацювати похабку, котра вкралася в поспішних часах нашом часописі.

(Генерал Яскій), котрий стався причиною звітових демонстрацій в Будапешті і тільки шуму набравши в цілій державі, мав вийхати до Львова. Говорять, що вийдти він насправді так скоро, що він міг забрати з собою лиш найпотрібніші речі до подорожі.

Заграничний Держави.

Росія. Німецькі газети констатують, що відповіді царя на звітний привітний промови в Москві були дуже холодні і що цар зовсім не звертає уваги на панславянську еволюцію московського городокого голови.

Франція. В французкій палаті посольств вибрано комісію з 11 членів, котра маєє важливі уложення закона о вигнанні князів претендентів.

Греція. Демобілізація грецької армії постує без перерви. В половині сего місяця має король грецький вийхати за границю.

НОВИНКИ.

З причини припадаючого в четверть свята „Вознесения Христова“ сльдує число „Два“ вийде в суботу. На шістьмих картинах адресованих означено, доки кожний з наших П. Т. Предплатників має заплачену пренумерату.

Изъ Манастирскіх пишуть намъ: Дня 29 л. мал перебрѣхали Ихъ Вреосвѣщ. архіерей, митр. Сильвестеръ вь дорожѣ изъ Марковы до Шивкова черезъ Манастирскоя. Патронъ и колаторъ мѣщевый ц. Іоаннъ гр. Молодецкій.

Митрополита конисторія розблала наостеблять деканатѣвъ формулярѣ до вписана кляра конданаціонаго такъ, якъ котрий вь душпастирствѣ займає посаду до дня 1 мая 1886.

На послуханю у цѣсаря нашом депутатѣ подѣ проводить Вреосв. св. Ю. Пелеша сказавъ 6. Вел. цѣсарь до о. Костецкого: „Вашъ земляки-униты хвѣлюе не мають достаточного числа церквей на Буковинѣ.“

Отъ Турки доносять, що на будынку тамошном Радѣ повѣствови полвилася вже и рука вѣвѣка; далше доносять, що гр. Августъ Лоос нарештѣ зацѣпавъ купцовъ Куциньскому кошты трактаненту для селянъ вь часѣ выборовъ.

Доповняющій выборъ одного члена до повѣстово Радѣ вь Косовѣ зъ куріи сѣльскою отбудося д. 1 л. липня с. р.

О. В. Матюкъ выдавецъ „Руского Сѣванника“ и „Малого катехиза музыки“ повѣдомляе черезъ нашу Редакцію, що выдѣлює вже тѣ книжочки такъ вв. предплатникамъ якъ и вѣмъ, що тѣ книжочки замовили.

Бѣда отъ дѣмбѣ. До „Ватѣковщины“ пишуть зъ Долинского: „Народъ подгорскій якъ зъ одной стороны радѣ бы двинутою, такъ зновѣ терпѣть неповинно, не знати за що. Не досытъ, що черезъ день тяжко наробилося вь поли, ще й ночи не має вѣвѣной, бо вже отъ нынѣ, отъ першихъ дѣвѣ вѣсны, мусять ити сторожы коло бульбъ, котроу найбільше прокурмило себе и свои дробні дѣти. Последніми ночами дѣки, що безпечно гуляють та кохаютъ вь скарбовыхъ лѣсахъ, наробило багато шкоды вь Явѣвѣ и другыхъ сѣлахъ; однакъ газда посадивъ 5 корцѣвъ бульбы, дѣки мали лиш на одну вечерю. Бѣдні люде, замѣти, якъ вол тварь Божа, по трудахъ отпочати, мусять ити зъ дому на цѣлу ночь та галакати и дзвонити дѣвъ тамъ подѣ лѣсомъ вь колыбѣ. Такъ лиш подумати, только безсонныхъ ночей отъ першом вѣсны до побѣной осени! И то повтаряеся тутъ шо року, а тамъ у Львовѣ вь Сѣмѣ панама якоє не квапно, вь якій способѣ забезпечити бѣднѣхъ людей передѣ лѣсною звѣрною; дарма що посоль ц. Романчукъ горячо промовляе позаторѣкѣ вь Сѣмѣ, що народомъ тутешному звѣрнати робить великѣ шкоды. Кобы тѣ великѣ паны зъ Сѣмѣ бодай сюды подѣ ночь потрудились та черѣхались по-подѣ горы, кобы побачили тѣ огнища по горахъ, що то при нихъ оубѣвѣ люде бѣдѣти, часомъ безъ доброй обгортки, голоднѣ, та отережувѣт овоемъ краванцѣвъ передѣ лютымъ звѣрмѣ, часомъ отъ наравженемъ власного житѣ, бо й рушницѣ не вѣрѣно чоловікови тримати, чтобы деколи дичину поудати! Ой бѣда вь нашихъ горахъ, а якоє нѣхто не стараєся оему зарадити!“

До Італу на ревизію громадской казны и на ликвидацию маєтку выславъ краєвий Выдѣль на комісію п. Шарожаньского и то на жаданѣ тамошном мѣскои рады. Уже колыка мѣщевѣвъ тому назадѣ доноесли мы, що тамошний „вице-бурмистръ“ Мойше Маєръ утѣкъ и лишивъ вь каѣб громадской красной порядкѣ!

Зъ Перемишля доносять, що тамъ мѣмо отрого наказу дирекціи почтъ нема по трафикахъ рускихъ друкоортѣвъ. Такожъ доносять, що оамъ урядъ почтовий выдає на рускѣ письма польскій рецензомъ. Quousque tandem?

Наибольшимъ добродѣтемъ бѣдномъ молодежи рускомъ гимназій єсть о. Левциій, рускій приходчикъ зъ Рунгурѣ. Отъ початку сего шкѣльного року приомає вѣсѣ, отецъ по 10 ар. кожного мѣсяца... Отъ и нынѣ, саме теперъ, коли наша каса зовѣмъ выпорожнилася ажъ до недобору, одержуемо отъ него мѣсячний той датокъ, — за що прилюдно складаємо ему щирю подяку! — Отъ ц. к. рускомъ гимназій. — Василь Ільницькій.

Брутальность румынская. „Буковина“ подає вь ч. 10 оємъ яку звітку: „Въ недѣлю д. 27 л. цвѣтня с. р. позволивъ собі канторъ п. Чернауцанъ двоєхъ учениковъ сѣвчовои школы Русинѣвъ, вь митрополитской церквѣ бити по лицѣ, торговати зъ уха и волосѣе, такъ що одинъ зъ нихъ на голоє розплакавоя. Въ недѣлю же д. 11 л. мал румынской цитомѣцѣ дух. семинаріи выкинула дотеперѣшного управителя хору, Русина, зъ хорѣвъ архикатедральной церкви, чтобы не сѣвчалося навѣтъ „Господи помилуй“ або „Подѣй Господи“ по руски. Шо жѣ то дѣся вь сѣвчѣй школѣ та духовной семинаріи отъ бѣднѣми Русинами, коли такѣ насильства безкарно вь церкви сѣють отбыватися?“

Пок. Явонъ Добжанскому готовятъ Поляки торжественный похоронъ. О 5 год. пополудни при выносѣ тѣла зъ дому буде сѣвчати хоръ тов. „Дѣтѣ“. Въ походѣ похоронѣмъ будутъ поступати: сторожа охотничѣ, „Соколы“, канєля „Гармонія“, корпорациѣ съ хоругвами, депутациѣ товариствъ и интатупѣ отъ улицами, мѣжъ ни-

шыми „Гляда“, „Скала“, молодѣжъ торговельна, академики, эмигранты зъ Прусс, „Kolo literackie“ львовскѣ и краковскѣ, польскѣ Педагогично Товариство, театр львовскій и краковскій, дневникарство, депутациѣ изъ Кракова, рада мѣста Львова, духовенство, домовная, родина и публика. Депутациѣ уставляю о год. 4 1/2 коло польского театру. Похоронъ буде ити улицами: Скарбѣвскою, Театральной, черезъ плацъ Маріинскій, Галицкій, Бернардинскій и т. д. Надѣ домовною будутъ выголашенъ боєтъ отъ горожанъ мѣста Львова а отгакъ Кракова, отъ дневникарства, отъ „Kolo literack-ого“, отъ польского сѣны, отъ „Сокола“ и отъ польского Педагогичного Товариства. Цѣлый похоронъ отбудося коштомъ жѣста; на улицахъ, куды будутъ провадитъ тѣло, зацѣпавъ лампы, а околємъ будутъ позамыканы. На похоронъ запрошено духовенство вѣхѣ трѣхъ обрядѣвъ. Ва. Пузына заявивъ вь имени авс. Моравского, що коли на похоронѣ будутъ промовы людеи свѣтскихъ, то духовенство не зможе бути при тыхъ промовахъ.

Письменный клязуровъ копты для учителей гимназій и шкѣль реальныхъ розпочнута д. 18 л. червня, а уютѣ д. 21 л. червня с. р.

Августъ гр. Старженскій, посоль до Радѣ державной отъ большомъ посѣлости округа Тернополь-Збаражь-Скалатъ-Теребовля, померъ д. 31 л. мая у Вѣднѣ.

Старъ сѣвчій монеты вь котєлку откопано вь земли вь Озерянахъ коло Борчева. Монеты похолодѣ найбільше зъ часѣвъ Жигмонта III. Грошѣ розкопани робѣтниками и жиды.

За ширенѣ елѣвскихъ вѣстей, котрѣ запенеконили Мазурѣвъ вь часѣ Великоднѣхъ святѣ, заудавъ рѣшѣвскій судовой трибуналъ Ивана Драцалу зъ Кольбушовы на три мѣсяцѣ отрогого арешту.

Отъ. Вь сѣлѣ Кудерявцѣ, коло Золочева згорѣло 19 сѣлянскихъ хатъ. Гр. Г. Лончинскій давъ погорѣльцѣвъ 50 ар. и збирає окладки для нещасливыхъ.

Дробнѣ вѣсти. Намѣтникъ Залеоскій выѣднѣвъ вь суботу мин. тыждня до Стры вь товариствѣ сѣов. Мандыковского. — Вь Глядахъ, пов. тернопольского притримано велику 6-лѣтню кобылу вартости 150 ар., отъ рѣжнѣномъ уздекою и лапцунжкомъ на головѣ. Властитель може собі єи отобрати вь тамошнѣмъ громадскѣмъ урядѣ. — При нагодѣ 100-лѣтнего юбилею истнования вѣдѣнского цивильного пенсіонату дарувавъ цѣсаръ 50.000 ар. на утворенѣе фундаціи имени Фр. Юсифа и Власаветы для недѣбныхъ до працѣ учительскѣ выхованыхъ вь томѣ пенсіонатѣ. — За уюткой душѣ бл. п. Якова Шведяцкого отбудося оимъ двѣми заходомъ львовского деканата поминальное богослуженѣ вь Борщевцахъ. — Управляющій свѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ надавъ стипендію имени Францъ-Юсифа на 200 ар. рѣчно и. Теодорови Давидчакову, студентови III року правъ на львовскѣмъ университетѣ. Однопаровой замоги роздавъ: Ив. Глубоцкому, ригорантови (25 ар.); Стеф. Федѣвому, философови (20 ар.) и Александрѣ Трещакоскѣй (15 ар.). — Нашѣ землякѣ п. М. Бѣлявскій одержавъ отъ намѣстництва позволенѣе занятиися военными операми будѣвничими у Львовѣ. П. М. Бѣлявскій мешкає при ул. театральной ч. 6. — Прокураторія державна сконфискувала брошуру: Die nahe Zukunft Oesterreichs und die damit verbundene Zukunft Polens. — Вь Валаховцахъ коло Збаража 17-лѣтній паробчакъ, коханокъ жѣнки гооподаря Антона Будзыны, замордувавъ за єи намовою того-жѣ гооподаря. Будзына лишивъ трое дѣтей. — Доходѣ зъ продажи творѣвъ штуки вь вѣдѣнскѣмъ „Künstlerhaus-ѣ“ выносятся 7113 ар. а доходѣ зъ буфету 1026 ар. Доходѣ сѣй признаныи для погорѣльцѣвъ Стры и Лѣвока.

Вѣсти зъ Епархіи Львовской.

На конкурсъ розписана ухвалою зъ 21 мая с. р. до ч. 3200 капелляи Дубѣе дек. бродского надана прив. отъ речнѣемъ до 15 липня 1886. Вѣдѣний яко капелляи вь Потоцѣ, дек. бережаньского, о. Іоанъ Величковскій, а увѣльнений зъ завѣдательства Потока о. Ігнатій Муликъ.

Позволенѣе до копты конкурсового одержавъ о. Іосѣфъ Сохачкій зъ Ланѣвъ.

Отпустку одержали оо.: Дмитрій Рубчакъ, кап. Сѣхова на 1 мѣсяцѣ; Іоанъ Юзичинскій пар. вь Борнѣвахъ на 2 мѣсяцѣ, Іос. Черемныйскій пар. Яблонова на 2 мѣсяцѣ; Александръ Ганкевичъ пар. Грмашова на 6 недѣль.

Митроп. конисторія всталилася до намѣстництва о плату для приват. сотруд. вь Озерницѣ при пар. о. Іоанъ Зарѣцкѣмъ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемишской.

Канон. институцію получавъ о. Петръ Лодзинскій зъ Царьского на пар. Дверникъ, дек. затварняцкого.

Душпастирскій посады дѣстали: 1) Іоанъ Подляскаій зъ Черноричѣ сотрудинство вь пар. Орава, дек. дрогбыцкого; 2) Ілія Макошей, завѣдатель Дверника, завѣдательство вь Царьскѣмъ, дек. затварняцкого.

Вѣдѣний вь завѣдательство кап. Теглобѣ, дек. угньовского о. Дан. Лєккіи.

Вь одѣмъ пресвитерскій для рукополаганя вь єрѣй принятъ Ив. Радецкій и Ант. Ковальскій.

ПОСМЕРТНѢЙ ВѢСТИ.

О. Платонъ Денищакъ, парохъ вь Ваневцахъ б. доказъ судово-вишенскій, отзначеный крѣпощанскою оудею, шкѣльнымъ надзиратѣмъ, щирѣй патриотъ рускій, чоловікъ дуже ученый и свѣтлыи много потрудавшійся для церкви и народу, упоко-

ился вчера по довѣдѣ недужѣ вь 66 роцѣ житѣ а вь 43 роцѣ священства. Вѣчна єму память! О. Антоній Терещакъ, парохъ вь Подляскаій, деканъ порохняцкій. (Ширша звістка про покойного була вь дописѣ зъ Яроолава вь 55 ч. „Дѣла“.)

Игнатій Волоєъ, выслуженый ц. к. свѣтлѣнкѣ красевого суду, упокоюся д. 29 л. мая вь Подбѣрцахъ коло Львова вь 88 роцѣ житѣ. Похоронѣмъ отбудося вчера; мощѣ покойного похоронєно на Лычаковскѣмъ кладовищѣ. Вѣчна єму память!

Павлина зъ Ісѣславскихъ Гушалевицъ, жена катихита рускомъ гимназій у Львовѣ, о. Ивана Гушалевица, упокоюся д. 29 л. мая вь 56 р. житѣ. Похоронѣмъ отбудося вчера. Вѣчна їй память!

Параскєвѣя зъ Стахуринскихъ Сохоцка, жена пароха вь Ланѣвахъ великихъ коло Зѣбка, упокоюся недавно вь 74 роцѣ сего житѣ. Вѣчна їй память!

Подяка.

Вѣмъ Впр. участникамъ похоронѣвъ моего дорогого чоловіка Антонія, имено: Впр. о. крыл. и декану Нероновичу зъ Розбора, Пр. оо. Куциньскому зъ Харинки, Бѣрцекскому зъ Журавницѣ, Борсєвичу зъ Кривцѣ, Лѣтинскому зъ Скопова, Федоровичу зъ Вахова, Левинскому зъ Крєвчови, Зубрицкому зъ Мшаницѣ, Хотынецкому, Карановичу зъ Райтаровицѣ, Тушѣ зъ Замѣхова; лат. свѣщеникамъ: Ковальскому, Маркевичу и Захарскому — дякую оимъ зъ щиромъ душѣ. Най Вѣвышній вынагородѣтъ Вамъ вѣй труды!

Каролина зъ Вахляничѣвъ Терлецка, вдова вь имени овоимъ, дѣтей и родины.

Курєъ львовскій зъ дня 31 л. мая 1886.

Table with financial data, including columns for 'ПЛАТИТЬ ЗАДАЮТЬ АБОТР. ВАЛЮТОЮ' and 'Р. КР. Р. КР.'. It lists various transactions and amounts in rubles and kopecks.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

предпараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковой для потребѣ хирургическихъ и иныхъ подѣбныхъ.

НАЙЛУЧШІЙ ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ єсть правдивый LE HOUBLON

1460 французскій фабрикатъ 19-36 CAWLEY-a & HENRY-ого вь Парижи.

Передѣ подробною остерегася!

Сѣй папѣръ поручаютъ якъ наилучше пл. д-ръ І. І. Полъ, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лидманъ, профессору хеміи при вѣдѣнскѣмъ университетѣ а то для єго знаменитой личности, єго абсолютной чистоты и для того, что до него не домысливъ жаднѣй шкѣдливый здорово материя.

Рускомъ Историчномъ Библиотеки

вышло доєи: Т. I. Исторія Руси Ст. Качалы цѣна ар. 1-50 П. Историчный Меморієи М. Костомарова І. т. д. 2 ар. III. Книжнѣй періодъ Украины-Руси до смерти В. Мономаха, Д. Ізювайского т. І. ц. ар. 1-60 Вь другѣй половинѣ червня вийде т. IV. Книжнѣй періодъ Украины-Руси до Данила Галицкого Д. Ізювайского (т. II.) значно большого обєму отъ попереднихъ.

Новопріступлячѣ предплатники можуть дѣстати ще вь сѣмѣ мѣсяцѣ вѣй томъ по цѣнѣ предплатной по 1 ар. 25 кр. отъ переємлякою гласно.

Предплату наилучше послати переказомъ на адресу: Александръ Барвѣнскій вь Тернополь.

